

ŠESTÁK

číslo **107** vydáno pro vnitřní potřebu - 1.července 2009, nákladem 65 výtisků
oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiněch

www.OLDSKAUTI.cz

www.SESTKA.eu

21.června 2009 - předtáborovka

Oddílová ŠESTKA Kateřinice Rada

Na HELP, který se bude konat v září je v tuto chvíli přihlášeno 18. týmů. Dokonce i ze Slovenska :-)

Klíště je podepsaná pod článkem v časopise Roverový KMEN - HELPu byla věnována celá jedna strana. Opět střípek k další **popularizaci** naší akce :-)

V tomtéž časopise (KMEN) je povídání o ObRoku s fotografií Citlivky a Pavuka, která pracují :-). A protože to byla událost vsutku nevídaná, otiskli tuto barevnou fotografii i v časopise SKAUT-JUNÁK. Připomínáme, že jsme už v minulém ŠESTÁKU vydali informaci, že tutéž **fotografii** otiskl i magazín SKAUTSKÝ SVĚT. A pak, že kecáme o tom, že to byla nevídaná událost :-)

Takové nervy s **místem na tábor** jsme ještě nezažili - zhruba měsíc před táborem jsme se dozvěděli, že vojáci „posunuli“ ochráně pásmo balistického dopadu střel přes naše tábořiště a nedovolí nám tam letos tábořit. Tento zásah postihl i tábořiště olomouckých skautů.

Naše (jiné) zdroje hovořily o tom, že „posun“ je pouze záminka, kterou si prosadila myslivecká loby ve VVP Libavá - aby se zbavila zbývajících dvou tábořišť v této lokalitě.

ŠESTKA se po celých 8 let, které na „starém“ místě tábořila, chovala vůči okolí tábora - tedy i lesní zvěři - skutečně velmi ohleduplně. A tak nás toto rozhodnutí mrzí. Ale to je asi tak jediné, co stím můžeme dělat :-)

Nakonec se za velkého úsilí Jury Glabazni, který skauty vůči Armádě ČR zastupuje, podařilo zajistit náhradní prostor. **Jurovi moc děkujeme!** Jak to ale dopadne s naším tábořením příští rok, to se nikdo neodhaduje předpovědět.

Módní „fenomén“ virtuálního světa „FACEBOOK“ zasáhl i některé nadšence ze ŠESTKY. Na „facebooku“ se podařilo vypátrat Káju, Zdenáša i Pavuka :-)

Stavba **dřevěné brány a oplocení u DBCB** se „komplikuje“. Po zásahu pana starosty na družinovce ŠNEKŮ (když kopali jámy pro dřevěné kůly oplocení), jsme byli upozorněni, že i když s

Obcí Kateřinice máme podepsanou „Smlouvu o realizaci stavby“ (dřevěné oplocení i brána bude na pozemku obce Kateřinice), musíme si zajistit od stavebního úřadu na Vsetíně „ÚZEMNÍ SOUHLAS“. A tak musíme vyplnit formulář o šesti stranách a přiložit 8 příloh (okolkované mapy z katastrálního úřadu, stanovisko Životního prostředí, stanovisko ČEZ, stanovisko RWE, stanovisko O2, ...). A tak bylo potřeba zajet na Vsetín (ŽP), do Valašského Meziříčí (ČEZ) a Nového Jičína (RWE), ...

Teď ještě čekáme na stanovisko OÚ Kateřinice. Napíší-li v něm tam například, že mají podmínku, aby byl plot od cesty vzdálený ne 130 cm jako jsme kopali díry (je to ještě dále než jsou umístěny stávající betonové ploty na druhé straně cesty), ale třeba 250 cm, bude potřeba absolvovat vše znovu, protože pak budeme potřebovat „ÚZEMNÍ ROZHODNUTÍ“. Tento formulář má ne 6, ale 8 stran a vyžaduje jiné souhlasné stanoviska :-)

A tak si trouláme tvrdit, že dřevěný plot a bránu je snazší postavit než zajistit požadovaná povolení. Kdybychom imaginární peníze na ztracený čas, ušlou mzdu, projeté kilometry, kolky atd. na vyřízení povolení investovali do materiálu na oplocení, mohli jsme s přehledem oplotit celý areál DBCB :-)

V sobotu 26.6.2009 vyrazila pod vedením Fanty část oddílu na **puťák do Českého švýcarska**. Potkáme se s nimi v sobotu 4.7.2009 na zahájení tábora.

Narozeniny v červenci a srpnu

Dita – 2.7.1992, Denis – 7.7.1991,

Vendy – 27.7.1998

Delfínek – 11.8.1993

Radek – 12.8.1975, Janek – 17.8.1997,

Beruška – 30.8.1996

Nevyžádaná rada je urážkou

(Dazul) Staré moudré přísloví "**Dobrá rada nad zlato**" zná asi každý z nás velmi dobře. Je taky docela možné, že o jeho užití ve svém životě může leckdo z nás osobně vyprávět nejednu poučnou historku.

Nedávno mně můj starší skautský bratr řekl napůl v žertu a napůl vážně, že se mezi jejich oldskauty říká (ve vztahu k mladším bráškům): "**Nevyžádaná rada je urážkou**".

Zasmál jsem se tomu, krátce to okomentoval, že s tím mám také své vlastní zkušenosti a dál jsme pokračovali v práci.

Ale druhý den jsem si na to vzpomněl a dneska znovu. Á - to asi nebude úplná náhoda. No jasně - vždyť by to bylo hezké téma článku do ŠESTÁKU!

Když jsem hledal od koho ta moudrost v nadpisu pochází, dopátral jsem se, že je připisována Horace Smithovi. Je to ten pán, který s kolegou Danielem B. Wessonem dali před více než stopadesáti lety dohromady společnost "Smith a Wesson". Ta společnost vyráběla a dodnes vyrábí revoly. Jizlivost z dob Divokého západu o jejich výrobku říká, že "Smith a Wesson porazí čtyři esa".

Nevím, zda se citát páně Horace Smitha zakládá na osobních zkušenostech s používáním výrobků jeho firmy, ale je to o důvod víc, proč se nad jeho výroky o nevyžádané radě zamyslet :-)

Ono to v životě skutečně funguje tak, že málokdo je schopen snést, aby dostával rady, byť dobře míněné. Zdá se, že při tom vůbec nezáleží na věku. Většině z nás je dáno, že nemáme moc rádi, když se nám někdo (být dobře míněnou radou) montuje do života a směřuje nás někam, kde nechceme. To, že jeho rada je skutečně cenná, nás v danou chvíli vůbec nezajímá. Na to zpravidla

přijdeme až ve chvíli, kdy nepoučení uděláme stejnou chybu, před kterou nás měla ona rada uchránit.

A k završení všeho je pak úplně nejhorší, když uslyšíme - já jsem ti to přece říkal ...

Některé zkušenosti jsou prostě nesdělitelné a nepřenositelné. Každý si musí to své poznání protrpět - jinak pro něj nemá cenu.

Je nám dáno, že setrváváme dost tvrdohlavě na vlastní cestě a dobré zkušenosti odmítáme jako přežitek. V tomto je každá generace v podstatě stejná jako ta předešlá - patrně už od dob našich neandrtálských předků :-)

Nedávno jsem od jednoho renomovaného konzultanta slyšel krátkou úvahu o tom, že když poskytoval své rady zdarma, neměly pro jeho přátelé žádnou cenu. Stará moudrost povídá cosi o to, že když to je zadarmo, tak si toho nikdo moc neváží a nemá to pro něj cenu. Ale jakmile si za své rady začal účtovat desetitisícové částky v rámci svých konzultací, začali se klienti jeho radami řídit a uplatňovat je ve svých firmách v praxi. Ale to, co funguje na profesionální úrovni, nelze vždy s úspěchem využít mezi kamarády a v oddíle.

Na konec svého přemýšlení o nevyžádané "dobré radě", jsem na základě vlastních zkušeností dospěl k názoru, že jako existují lidi, kteří jsou za radu vděční, stejně tak existují lidi, které svou nevyžádanou radou skutečně urážím. A tak jsem si k přísloví "Dobrá rada nad zlato" připomněl jeho druhou, často zapomínanou část: "**Mluvíti stříbro, mlčeti zlato**".

Proto, budu-li chtít někdy radit, měl bych se řídit radou rumunských hraničářů "Každé ráno sežer ropuchu, a nic horšího už se ti nestane." Prostě - "lidová mnoudrost" je skutečně úžasná a moudrá :-)

HUCUL bude i letos !

Nebudeme unavovat čísla a ekonomickými propočty a tak jen ve zkratce - Iřči s Anitou se podařilo zajistit peníze na loňskou velmi úspěšnou akci HUCUL. Peněz se podařilo zajistit sice méně, ale pořád dostatečně, aby se každému registrovanému členu ŠESTKY nebo 6.OS přispělo 50% na tuto akci.

Letos bude HUCUL stát 1000 Kč - včetně dopravy a jídla od pátku do neděle.

Dopravu do Francovy Lhoty zajistíme kombinací autobusu, vlaku a osobních aut.

První noc přespíme v lese nad HUCULKLUBEM a druhou noc na trase.

Stejně jako loni, povezeme s sebou na koních společné jídlo. Bágly a plachtu na přenocování nepovezeme na koních, ale dopravíme jíe na místo noclehu autem. Autem taky převezeme věci pro koně - jídlo, nářadí na hřebelcování, ohradu,

Kdo dřív odevzdá Fialce nevratnou zálohu 100 Kč, má své místo na akci HUCUL jisté.

Kdyby se přece jenom stalo a plánovaných 16 míst se nepodařilo obsadit členy oddílu, bude 23.srpna 2009 toto místo nabídnuto mimo ŠESTKU a 6.OS.

Fialka má mobil 731 519 452 :-)

CELOROČNÍ BODOVÁNÍ

nejlepší jednotlivec za oddílový rok 2008-2009:

1. **Leňa** - 349 bodů
2. **Denis** - 313 bodů
3. **Zdenda** - 293 bodů

nejlepší družina za oddílový rok 2008-2009:

1. **Žaby** - 1772 bodů
2. **Šneci** - 974 bodů
3. **Světlušky a vlčata Ratiboř** - 714 bodů

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

5.6.2009 (Kája) Přišla jsem zase trochu dřív a za chvíli dorazil i Zdenek a pak se sešli i ostatní. Také hlavní organizátoři dnešní oddílovky: Gabča a Čechi.

Zaválčili jsme si na papíře s vojáčkama a pak jsme postavili menší okruh na krocket. Hra byla napínavá a v některých částech taky dost nebezpečná (Čechi se ohání krocketovým kladivem :-) ...

No a pak to plynule přešlo tak nějak ke konci. Přijeli nějakí rodiče a my jsme odcházeli domů :-)

12.6.2009 (Dita) Program oddílovky jsem měla na starosti já. Z důvodu toho, že byla tuším Kapka, tak nepřišel nikdo ze starších, ale dorazili Lukáš, Lvíče, Tomáš, Lucka a Beruška. Zahájili jsme tradičně pokřikem a hráli bingo a

kecali jsme o prázdninách a vysvědčení.

Poté změna - hra twister. No a jelikož čas velice rychle ubíhal, stihli jsme už jenom hru Hod' a pij, která se hraje s kofolů, kýblama a balónem.

Vyhráli ogaři díky Lukášovým skvělým navigačním schopnostem („Tomášu, zkus to házet trochu blíž toho kýbla“).

Oddílovku jsem si užila a doufám, že aj všeci ostatní.

Tysanica

14.6.2009

(Čeči) Letos se tradiční Tysanica nesla v duchu starých řeckých bájí a pověstí. Dvě skupiny bojovníků: Athéňané a Sparťané se vydaly po stopách řeckých hrdinů na dobrodružnou cestu za poklady a dávnými artefakty. Také já jsem se proměnila v řeckou bohyni a s 5 dalšími jsem se stala strážkyní pokladů.

Na první cestu se stateční bojovníci vydali podél klubka nití do bludiště-labyrintu, kde na ně čekala dávná postava s býčí hlavou a lidským tělem - Minotaurus. Podmínkou pro získání cenného artefaktu - býčích rohů, bylo přemoci nás - strážce Minotaura s 8 životy. Nebyl to vůbec lehký úkol, ale nakonec padl i ten poslední z nás a artefakt našel nové majitele.

Dalším úkolem bylo donést ocas z tříhlavého psa Kerberos. Každá skupina bojovníků měla svého Kerbera. Useknuté hlavy psa Kerbera se ploužily za tou žijící a až když byla odřata poslední hlava, byl ocas vybojován.

Stateční bojovníci navštívili také věštírnu

v Delfách, kde jim byla sdělena náповěda pro další cestu. Nedaleko základního tábora bojovníku na ně už netrpělivě čekala sfinx. Od ní dostali Athéňané i Sparťané 2 hádanky a za každou správnou odpověď po jednom stříbrňáku.

Zbývalo už jen najít zlaté rouno. Tento úkol byl pro naše bojovníky nejtěžší zkouškou, zlate

Dobrá rada je urážka, kterou slušný člověk má podle možnosti prominout a za všech okolností zapomenout. - Horace Smith -

rouno ostražitě hlídala šestice strážců a zdálo, že ho nezíská ani jedna skupina. Nakonec bylo ale vynaložené úsilí odměněno a jednomu mrštnému bojovníkovi se podařilo rouno uloupit a donést do základního tábora.

Mezi jednotlivými výpravami za poklady, se konala střelba z luku. Jednou do Achilleovy paty a podruhé do Odysseovy sekery. Také se házelo oštěpem do řeckého bojovníka, do kterého se ale málo kdo trefil.

Na závěr všech zkoušek a vyprav se Athéňané

a Sparťané utkali ve velké bitvě u Thermopyly. Vítězem bylo ta skupina, ve které zůstalo více živých bojovníků. Obě skupiny bojovníků byly velmi udatné ale vyhrát mohla jen jedna. Celkové vítězství tedy patřilo Sparťanům. Bitvy byly dobojovány, dávní tvorové zapomenuti a oslavy vítězství zahájeny.

Nevím jak ostatní, ale já jsem si Tysanicu podle řeckých bájí a pověstí maximálně užila a musím pochválit její výborné zpracování :-)

Kiteboarding

13.-14.6.2009

(Zdendáš) První den bylo hodně větrno, ale kaiting byl super.

Nejdřív sem dostal malého dráčka cca 1m. Na to jak byl malý, táhl hodně. Párkrát jsem letěl vzduchem. Zkoušel jsem různé otočky.

Potom, co jsem se naučil s tím malým dráčkem, šel jsem do vody. Dostal jsem 3-ku draka. Ovladatelnost toho draka byla dobrá.

Nejdřív jsem dělal předávání draka, pak osmičky, pak jsem s ním zkoušel chodit a nakonec jsem se nechal tahat po vodě.

Další den jsme šli rovnou do vody tam sme začli osmičkama, klouzáním po vodě a pak sem zkoušel prkno.

První nasedání bylo dlouhé, ale pak jsem to zvládl. Za chvíli jsem prej i ujel 5 metrů.

Ale pak mi začla být zima a šel jsem z vody. A v moři byly i malé medůzy. Bylo jich tam jak medůz :-) Ale nezažahaly.

(Irča) Po absolvování kursu na souši (ŠESTÁK č.105) se vydáváme na moře.

Tentokrát se s námi rozhodl jet i Zdenda, takže paráda. Přijíždíme časně ráno, ještě se prospíme a pak hurá na sraz.

Vítr je nezvykle silný (proč mě to nepřekvapuje), takže čekáme. Umoudřil se až odpoledne. Jsem ve skupině se Zdendou. Jdeme až úplně

dozadu, abychom neohrožovali ostatní. Učíme se ovládat draka ve vodě, je to kupodivu pro mě jednodušší. Nemám strach, že spadnu, protože padám do měkkého. Je to dokonce zábava. Necháváme se drakem táhnout ke břehu, parádička..., zkoušíme s drakem nad hlavou nasadit nohy do úchyty na prkně. Mě se to po několika neúspěšných pokusech a tréninku „bez draka“ nakonec daří a vozím se v leže s prknem na nohách. Taky dobrý.

Je už asi osm večera i přes to, že máme neopreny, je docela zima. A taky je to asi i tím, že se na jednom draku musíme střídat, takže jeden vždy stojí a ten studený vítr dělá své. Ukončujeme tedy výuku a těšíme se, že zítra se už postavíme

na prkně.

Druhý den fouká míň, zdá se mi ale docela zima. No neva, jdeme na to. Zase jsem se Zdendou. Zkouší zase tahání drakem, jízdu do strany a učí se nasedat na prkno. Daří se mu to. Dokonce se i postavil a jel. Jenže se pak tak zalekl svého úspěchu, že spadl. Nevadí, příště ujede dál. Mě začíná být při tom čekání docela zima. Konečně se střídáme. Zkouším se nechat tahat, ale moc to nejde. Drakovi, jako by se nechtělo. Instruktor říká, že tím, jak fouká míň a drak je malý, nemá potřebnou sílu, aby mě utáhl. Takže jezdí zase jen Zdenda. Docela mu to jde, ale mě už je fakt zima. Stání ve vodě při chladném větru asi není to pravé. Možná, kdyby mi dali většího draka a nemuseli jsme na sebe čekat a tím prochladat, bylo by to lepší.

No, nevyčerpali jsme všechny letové hodiny, takže pokud tam pojedeme v létě, budu chtít svého draka i instruktora a věřím, že se za zbývající čtyři hodiny doučím to, co jsem nestihla za dva dny společné výuky.

(Dazul) Šel jsem na moře ve dvojce s Lukášem, který má zkušenosti ze všech druhů prken (od skateboardu, přes snowboard po wakeboard) a tak mu zbývá vyzkoušet pouze kiteboarding. Proti němu jsem měl nevýhodu, že to na prkně vůbec neumím - nepočítám-li několik sjezdů z Chopku na snowboardu stylem „padající listí“. Ale narozdíl od něj jsem měl zase víc zkušeností s drakem (kitem).

Po čtyřech hodinách v moři byly naše zkušenosti s prkny i draky naprosto zbytečné :-)

S koupáním v Baltu mám zkušenosti jen z naší Expedice Sever a to mi moře u švédského břehu připadalo hodně srudené. Dneska to je ale celkem v pohodě - jednak tu je moře dost mělké a taky na sobě máme neopreny. Já mám navíc ještě i neoprenové ponožky, takže mi je překvapivě příjemně. Tedy - příjemně mi je až do doby, kdy jsme začali nacvičovat „body dragging“ bez boardu. Při tomto se jednou rukou drží dráček a druhá ruka se používá jako kýl. Zvláštností tohoto stylu je, že při něm

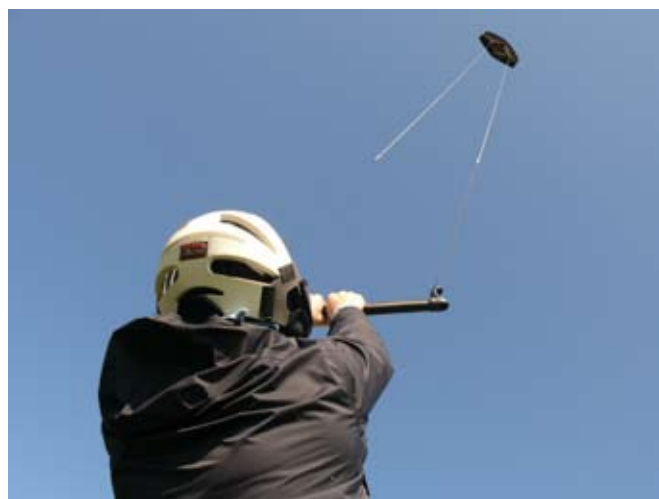

*člověk vypije aspoň 5 litrů slané vody :-(
Irča se Zdendášem cvičí asi půlkiláku od nás a
tak je moc nevidím. Dávám radši pozor, abych
nesundal nějakého kitaře :-)*

*Jště drobnůstka k mému kolegovi při učení
kiteboardingu. Až když Lukáš řekl instruktorovi
Petrovi, „Můžeš se pochlubit, že jsi učil létat
Létajícího Čestmíra“, pochopil jsem odkud ten
ksicht znám - z televize. Lukáš (Bech) tam hrál
hlavní roli - Čestmíra.*

*TV seriál „Létající Čestmír“ vznikl v roce 1983
a stejnojmenná titulní píseň, kterou zpíval
Michal David byla v té době fakt hitovka. Seriál
mne sice nenadchl a rozhodně jsem na něm ve
svých tehdejších sedmnácti letech „neujížděl“,
ale vzhledem k tomu, že zas tak moc toho tehdy
v televizi k vidění nebylo, tak si na „Čestmíra“
pamatuju.*

*Nebe naší zátoky bylo po celý „letový“ den
pokryto alespoň třicítkou draků. Občas jsem
se podívoval, že se na tak nalém prostoru
(obdélník o stranách cca 0,6 km na 3,5 km) se
žádný dráček nesrazí. Srazit drakem kitera se
podařilo pouze mně. Ale bral to sportovně a
vůbec nenadával. O to větší pozor jsem si pak*

*dával - nemusí každý vědět, že jsem tak velké
kopyto :-(*

*Druhý den jsem šel do moře bez neoprenových
ponožek a musím napast, že to nebyl vůbec dobrý
nápad. Snažil jsem se chodidla zahrabávat do
písku, ale ten vůbec nehřál. A tak jsem to vzdal
už po třech prosolených hodinách.*

*Každopádně je kiteboarding přinejmenším
skvělý zážitek. Už se těším až tam v srpnu o
prázdninách vyrazíme na prodloužený víkend
znovu :-)*

(Fialka) V pátek večer před výpravou sem sa lučila s kámošku slovy: „Zítra jedu do Dyňoparku!“ a unavené z jarního setkání na Libavé sem šla spát.

Ráno sa rychle přihrčím do Ratiboře na kole do klubovny a klušu na bus. Tam mňa zdraví kupa světlušek a vlčat. Snažím sa je zmást, že nejedem do dinoparku, ale do dyňoparku na výstavu velkých dýní, no moc sa jich nechytlo, ale jako krycí název to bylo dobré.

Na vlakovém nádraží na Vsetíně mň zaráží nové velká elektronická tabule s odjezdy a příjezdy, och jaká to vymoženost k nám zavítala a v Brně mají pořád starů obracečku.

Vyrážáme směr Hranice. Pak po několika přestupech stojíme ve Vyškově na vlakáči a jdem směr ZOO Park Vyškov.

Tam si zakupujem lístky a míříme na okružní prohlízkací procházku. Hned u prvního zvířete se projevíly naše znalosti: „Bacha, lama plive!“ Nikoho sice nepoplivala, ale co kdyby.

Pak pokračujem stále dokola. Byli tam aj moji oblíbenci, lemuři. No a potom už

hurá do autobusu na ty dinosaury.

Hned u příjezdu slyším řev. Vystupíme a jdem na okružáku po dinoparku, no názvy dinosaurů mň děljů problém, takže radši nic tu nepíšu, protože bych to blbě napsala. Jeden dinosaur větší jak druhý a ty roztodivné zvuky, člověka to až zaráží.

Před obědem skončíme v 3D kině. Půšťajů nám roztomilý příběh a mláděti dinosaura od vajíčka k tvorečkovi velikosti malého slona.

S oslepenýma očima vyrážíme na oběd. Po vydatném

obědě vyrážíme útokem vpřed na fotící hlavu a obchod se suvenýrama.

Pokupení čekáme na vláček zpět do zooparku. V zoo prolézáme prolézačka a hůpem sa na pružinových hůpačkách, vím některým to může přijít divné, že na to lezu třeba já, ale doma to hold nemám.

Docela unavení přicházíme na nádr a jedem směr Vsetín. Na Vsetíně jdem a zmrzku a nasedáme do busu na Hošťálkově.

V klubovně, kreslí dinosaury, večerí a já sem se dala na čtení pověstí a pohádek.

Ráno mě vzbudí přistání papuče na mojem obličej, otočím sa na druhý bok a eště chvílku spím.

Po snídani sa vydáváme do Červených, kde pozorujem pulce, stavíme dinosaury a točíme to zpět na oběd.

Na oběd sů špekáčky, uklidíme a já už jedu do DBCB vyfotit něco na Tysanicu a zkontrolovať, co sa tam děje.

Su strašně ráda, že sem mňa Janča vzala s nima do dyňoparku a doufám, že až bude lemuřopark, tak tam se mnu pojede.

Družinová výprava Žižalek na BOWLING

(Terka) Na zastávce jsme měli čekat v 17:45 hodin. Všichni jsme přišli včas, někdo měl batoh někdo kabelku a někdo prostě nic :-).

Vyjeli jsme přerovákem až na Troják a tam jsme chvíli byli na houpačkách. Potom jsme sešli dole do sklepení kde jsme oznámili jakési paní, že už jsme dorazili. Objednali jsme si NOVÝ bowling, heč. Paní nám ho zapnula. První hráč byla Čechi, druhý Chita třetí Zuzka a čtvrtá sem byla já. Na hru jsme se moc těšily.

Asi po hodině jsme dostaly hlad a tak jsme si chtěly objednat pizzu, ale oni už zavírali tak jsme si dali hranolky s kečupem a tatarkou...mňam.

A pak se pokračovalo. Vždy vyhrál někdo jiný a za 2 hodiny jsme stihly 4 HRY, to jsme dobré že?! ...

Na autobusovou zastávku jsme musely jít až k Hošťálkové pod Horou. A abychom byly dole dřív tak nám Zuzka ukázala zkratku, která nám ušetřila aspoň 10minut...ale stejně jsme musely na autobus utékat. Na zastávku jsme ani nestihly dojít, protože jsme ho stihly při cestě!...ale musely jsme ho prosit aby nám zastavil. Na první dojem pan řidič působil hrozně, ale potom byl sympaticky a hodný, že nám zastavil. Byly jsme rády, že nemusíme z Hošťálkové šlapat takový kus cesty až do Ratiboře.

Ahoj při další družinové výpravě ;-)

(Čechi) Tak konečně jsme se domluvily na družinové výpravě :-). Ve středu jsme se sešly na zastávce u kina a jely busem na Troják na bowling. Byla jsem zvědavá jaké to tam asi bude a celkově jsme se dost těšily.

Na Troják jsme dojezdy se značným předstihem a protože jsme měly bowling zamluvený až od pul 7, tak jsme ještě chvíli zůstaly venku a zkoušely co houpačky vydrží :-D Né,tak zaujala mě jedna houpačka, která měla takovou podobu loď s více místy na sedění. Houkala dvojice, která seděla na kraji. Zuzka s Terku se na ni hned vrhly a houpaly se s větrem o závod. A to bych nebyla já, abych ji také nevyzkoušela a

tak jsem si sedla doprostřed a cérky začaly houpat. Měla jsem co dělat abych se udržela, protože houpajda létala pěkně vysoko a byl to taký ten pocit, jak když jedete autem do kopce a pak rychle z kopce. Nebo jako houpací lavice-MAMBO – co bývá na pouti :-). Pak jsem ale přišla na způsob jak se chytnout líp a bylo to supení :-) :-). No jak malé, ale byla to vážně švanda, doporučuji :-D

Jak jsme se vyřádily, tak už jsme šly dovnitř. Kromě jednoho zjevně opilého a spícího pána, tu nebyl nikdo. Sympatická servírka nás zavedla na nový bowling. Odložily jsme si a objednaly pití. A už se hrálo. První pokusy byly docela úsměvné až krkolomné a tak jsme se dost pobavily :-).

Posilnily jsme se hranolkami s tatarkou a hrály dál. Jednou se mi podařilo shodit všechny kuželky najednou, tak jsem byla šťastná jak blecha :-). Nedařilo se ale pokaždé ale i tak jsme si to maximálně užily. Celkem jsme stihly 4 kola a v každém vyhrál někdo jiný. Jen tak pro zajímavost body v pořadí ČECHI – CHITA – ZUZKA – TERKA byly: 1.KOLO -41/29/45/40, 2.KOLO- 36/ 52/ 24/ 33 a 3.KOLO – 50/37/47/48 :-). 4.KOLO jsem si nestihla zapsat páč bylo už moc hodin a dohrávaly jsme ho narychlo. Zaplatily jsme, rozloučily se sympatickou a ochotnou servírkou a spěchaly na bus, který jede v 9 z Hošťálkové.

Abychom si to zkrátily, stříhly jsme to pod vedením Zuzky přes les. Bohužel jsme to nějak neodhadly a vyšly jsme na cestu kus pod zastávkou a kus do další zastávky. Bylo téměř nemožné ten bus stihnout ale přesto jsme běžely. A jak se dalo čekat po chvíli se už bus objevil v zatáčce. Zuzka s Terku byly kus před námi a protože vím jaké jsou to herečky, volala jsem na ně aby ten autobus zkusily stopnout :-).

K mému velkému překvapení hodný pan řidič opravdu zastavil a my s Chitu jsme ho bleskově doběhly. Šťastné jak blechy, že to tak dobře dopadlo jsme se svalily na sedáky a shodly se na tom, že to byl vážně netradiční a akční konec družinové výpravy, na který hned tak nezapomeneme :-).

19.-21.6.2009

Předtáborovka

(Fialka) Sraz byl v 17:45 v DBCB, no jak je poslední dobů zvykem většina přišla kolem šesté. Začali sme nakládat desky do Avie, protože Pípa tu ještě nebyl s Transitem. Když dorazil Transit, začalo sa nakládat náradí a různé věci, potom sa ešte donakládaly desky a vyjeli sme směr Jablůnka benzínka. Tam sme sa scukli a vyjeli směr Bystřička, kde sme zastavili na benzínce, protože nám jaksi nedošlo, že Pípa by chtěl taky na nějaků tu pohonů hmotu jet. Mezitím než natankoval přesedly si cěrky se Zdendů v autách a zjistily, že si Dazul nechal telefon v Transitu, no tak Radim dostal telefon a ubíral sa ke Kačicám. No z Bystřičky sme vyjeli za hustého dešťa asi o půl osmé.

Jedeme směr Klokočůvek. Tam sa dohodnem, že teda to zkusíme přes Klokočov, že tam ten brod třeba nebude tolik velký jak v Klokočův-

ku. Po přejetí posledního úseku nějaké, jakože cesty, sme dojeli na lůku, kde to s autky docela házalo až sme sa zastavili úplně. Říkám si, co je? Brod!!!

Brod je Zubovi po kolena a přemýšlíme, či sa to dá přejet se suchým vnitřkem auta. Stále na nás prší. Nakonec sme sa rozhodl, že to Zub zkusí se Škoděnků a kdyžtak ho vytáhnem. Projel to! Tak dobré dál jede Transit, pak Lancia a nakonec Peugeotek. Sláva sme na druhé straně.

Eště kůsek jedem a už sme na našem tábořišti je něco kolem deseti. Dem sa ešte podívat na naše nové tábořiště. Pravda mnoho toho po tmě nevidíme, ale cítíme bahno pod nohama. Natahujem plachtu a nesmím zapomenut podotknout, že o tom čas je už pojem suchá nit docela bezpředmětný, protože každý pociťuje děšť tam, kde by ho vážně nechtěl v pátek večer. Dešťové pod-

mínky některé zahnaly do aut.

Sobota ráno slyším znova kapky na autě a ráno se mi nyní zda docela hrozné, nakonec je to jen minimální mrholení.

Vstáváme s Janinů asi kolem šesté ranní, protože měla být Avia v sedm v Budišově, nakonec sa dozvídáme, že až v devět.

Nasnídáme sa a chytne sa náradí, Fanta všechny šikovně zaúkoluje a slavnostně přijme do „Šesté žací perutě“ Klíště, Laďu a Zdendu. Potom sa nakoply křoviňáky na plný pro Nebeského maršála a šlo sa na věc.

Někteří budou odklízet větve, někteří sekat trávu a zbytek jede k Maruš na podsady a pro tyče a věci na staré tábořiště. Já sem byla ve skupince podsady.

Čekáme nakonec asi do deseti nebo půl jedenácté na Aviu, ale hurá už jedem, no hurá ani ne. Je to hodně divný pocit, když člověk jede naposledy cestou, kterou jezdil 8 let. Dojedem na tábořiště a jako vždycky jdeme první k tůnce. K našemu údivu je tůňka dál než kdy jindy a celá Odra, jakoby sa zase chystala na záplavy jako v roce 1997.

Jedem ke kuchyni a jedem pro věci, odnášáme pláty, rám, tyče na tee pee, lavičky, rošty, kozu všechno, co sa dá vzít a pustí se to. Nakonec jedem k Maruš už značně naloženi. Nakládáme třičtvrtě podsad a zjišťujem, že sme toho nasbírali na starém tábořišti až moc, takže pro podsady budem muset ještě dojet Transitem na dvakrát.

Na novém tábořišti to vyložíme a zjišťujem, že ti co tam zostali sa dost činili a luka už vypadá vkusně, tak ještě jedu s Pípů a Zubem pro podsady. Dvakrát to točíme a nakonec sa lúčíme s Huťovým, zamáváme Podlesí a jedem na naše nové pěkné tábořiště.

Tam sa vyložíme, dáme sváču a jedem nosit podsady, dělat kuchyň, dokopávat latrínu, stavit podsady a nosit rošty a různé další věci. Tak pokračujem až do půl desáté a chlapci na kuchyni až do desíti.

Pak jedem k ohni, sedíme a vzpomínáme na výpravy. Kolem jedenácté jedem spát.

Nedělní ráno je pěkné a slunečné, milé překvapení. Nasnídáme sa a jedem zase do práce. S prací končíme místo ve dvanáct asi o půl jedné.

Balíme sa, vyfotíme sa a jedem. V Kateřinách

vyložíme věci a s promočenýma věcmi a unavení jdeme dom.

Myslím si, že za jeden víkend sme stihli práce habakuk, ale furt nás jí dost čeká.

(Kecka) Tož sraz byl jako vždy v klubovně. Nakládáme věci do tranzitu a avie. Balíme jako vždy vše potřebné, pilu, žačku, lana, hrábě a to co je potřeba.

Vyjíždíme kolem šesté večer, celou cestu nám strašně prší. Už za tmy vyjíždíme do prostoru ani nevíme kde.

Začíná to nejhorší, obyčejná polní cesta se mění v rozbahněný tankodrom kdy auto řídí vás a ne vy auto. Takže to vypadá zajímavě, když každé auto sebou hýbe ze strany na stranu, ale to nejhorší teprve přichází – brod, byl asik po kolena, Zub ze škodárnů vyjíždí jako první jestli to projede jinak by plul krásně po Odře. Vyjel to, takže dál jede Lancia, tranzit a Pegueot. Juchuu jedeme všeci dál. Cesta vypadá hrůzostrašně, ale za tmy dojíždíme na tábořiště, stavíme přístřešek a jdeme spát.

Ráno se probouzíme posnídáme a jdeme se podívat na tábořiště, promýšlíme kde co bude a jde se

sekat. Zbytek jede na staré tábořiště pro zbylé věci a podsady. Tůňka byla rozvodněná takže aj molo by nám uplavalo a umývárka byla úplně pod vodou. Bereme rošty, tyče a nějaké klády a jedeme pro podsady k maruš. Tam nakládáme a jedeme zpět. Zase vykládáme a jede další várka pro podsady.

Zatím se kopalo, sekalo hrabalo. Začíná se dělat kuchyň na nosit podsady. Jsme už docela unavení. Táborový kruh už je vyměřený aj sromek Mája zachránila abychom ho nemuseli uřezat a tak bude zdobit jeden stan.

K večeru po večeri se začíná už kuchyň dokulacovat a stany už jsou sešroubované.

Je večer Zub dělá ohniček a všeci si sušíme boty a nohy po promáčeném dni. Sedíme a vykládáme si staré zážitky. Jdeme do hajan.

Ráno jdeme dodělávat kuchyň a vyrovnávat stany a odnosit všechny věci k tábořišti abychom neměli binec.

Myslím že bychom měli být rádi že jsme dostali rovné, velké tabořiště, sice je to docela kus k vodě, ale místo je to hezké a má svoje kouzlo a pokud se ještě zabydlí táborníky a vnese se do něho táborový duch bude skvělé...

(Pípa) Je to už fakt dlouho, co jsem stavěl tábor. To bylo v době, kdy jsem byl vůdce Lvičat a organizoval jsem tábory a moji roveři mi pomáhali. Vím jaká fuška to je nachystat všechny věci a na nic nezapomenout.

Proto jsem byl příjemně překvapen, že všechny věci byly nachystány a mohlo se nakládat. Chvilí panoval chaos, ale pak už to šlo. Desky do Avie a zbytek do Tranzitu.

Večer při cestě vojenským prostorem jsem byl rád, že oddíl vychovává lidi s dobrým orientačním smyslem.

Po příjezdu na místo bylo fakt hnusně a trochu mě překvapila oddílová celta – cedník a taky igeliták. Je pravdou, že za našich let nebyly tyto krycí plachty a proto měla velká celta cenu zlata.

Ráno nás čekalo překvapení ve formě několika vzrostlých stromů volně pohozených na louce, které jsme museli pořezat a odtahat pryč.

Další vymoženost, která se hodila byly sekačky a motorová pila. Za dopoledne jsme vyčistili prostor pro tábor. Jen ty hrábě, ty chyběly.

Práce nevázla a každý makal na svém dílku. Po příjezdu Avie napěchované, až po strop se hodila chvilka oddechu. Vozit to všechno Tranzitem, asi bychom to fakt nestihli. Pro zbytek podsad jsme museli jet na dvakrát a každá cesta zabrala cca. 35min.

K večeru jsem se podílel na stavbě kuchyně a

obrovská výhoda byl přivezený materiál na stavbu. I tak jsme končili za tmy a další den zbývalo udělat kus práce.

Obvykle mám lehké spaní, ale v neděli jsem se vzbudil až za nějakého jekotu, ve kterém jsem po chvíli poznal Fantův zpěv „Ej už je ráno ...“ Nástup na makačku byl takový neurčitý, ale po chvíli se všechno srovnalo. Při dostavbě kuchyně se projevil hřebíkový paradox – stovky hřebíky jsou krátké a dvoustovky jsou zatraceně dlouhé.

Je moc dobře, když takováto parta dokáže táhnout za jeden provaz a přes víkend udělat obrovský kus práce pro oddíl a tábor. Měl jsem v oddíle šikovné rovery, ale musím si přiznat, i když mi to jde jen ztuha, že lidi v Šestce jsou lepší. A Fialka, která toho má až po uši zaslouží velkou pochvalu.

26.5.2009 **Ukončovací oheň**

(Leňa) V pátek byla poslední oddílovka tohoto oddílového roku, tzn. že byl Ukončovací oheň. Sice žádný oheň nehořel, ale mě to nevadilo, protože jsme sa zabavili aj bez ohňa.

Bylo nás tam dost (aj Kecka s Nikču a Kubu). Protože byl v Březinách nějaký tábor a bylo tam moc děcek, tak jsme sa přemístili k nádrži. Tam jsme si dali pokřik a v krůžku ještě Fialka vyhodnotila celoroční oddílové bodování. Výherci dostali hodnotné ceny.

Potom se hrály hry - Na muže a ženy. Po toté hře jsme sa rozdělili na dvě skupiny a v ní jsme si vymysleli slovo a to slovo jsme museli poskládat z lidí např. KOHOUTEK nebo ANAKONDA (2 lidi udělali A, další 2 N..atd. to slovo nesmělo ležat na zemi, muselo stát :).

Pak jsme nejspíš hráli tragače (1.místo Denis s Pájú, 2. Čeči se Zubem a 3. Ferda se mňů).

Pak se hrála hra s novým jménem Chozená (hoňka, ve které sa nemohlo utékat, protože lé-

taly blesky). Potom začlo mírně pršet, tak sme sa přemístili do klubovny. Tam nám Fialka zdělila informace o táboře a tábořišti. Že sa nejede tam, kde sa jezdívalo hodně let zpátky.

Poté jsme ukončili pokřikem a za mírného deště sme sa rozutekli dom.

Nejkrásnější pohled na svět je z koňského sedla. Tento pohled může zažít i ty a stačí k tomu tak málo...

HUCUL

Celá akce bude stát pro registrované členy (6.K a 6.OS) **1000 Kč** (doprava na místo, jídlo a jízda na koni).
Kdo se dřív přihlásí a zaplatí nevratnou zálohu 100 Kč, má zajištěné místo. Pokud bude 23.srpna 2009 nějaké místo volné, nabídneme jej mimo ŠESTKU a OLDSKAUTY.
Fialka - Lada Kutějová, 731 519 452, laduska@seznam.cz

4.-6.září 2009

PLÁN AKCÍ - ČERVENEC

27.6.-1.7.09 - Puťák (České švýcarsko)
2.-3.7.2009 - Expediční jednotka (tábor)
4.-19.7.2009 - Tábor (VVP Libavá)

 ŠESTÁK č.108 bude vytištěn asi 24.7.2009 :-)

PLÁN AKCÍ - ZÁŘÍ

4.9. Zahajovačka – první oddílovka
 v novém školním roce, začátek v 16:15 v DBCB
11.9. Oddílovka - začátek 16:15 v DBCB
18.9. Oddílovka - začátek v 16:15 v DBCB
25.9. Oddílovka - začátek v 16:15 v DBCB

HELP

Pravidla a další informace na www.skauti.cz

11.-13.září 2009
 největší týmová polní hra v ČR

Vážení rodiče, srdečně Vás zveme na tradiční akci, která se uskuteční od **16:00** u naší klubovny v **Březinách**

19.-20.září 2009

RODIČOVSKÉ PRASE

Fialka - Lada Kutějová, vůdkyně ŠESTKY
 Prosím, do středy 16.9.2009 dejte vědět zda přijдете
 (mobil: 731 519 452, e-mail: Laduska@seznam.cz)

Na ŠESTÁKU č.107 se podíleli:

Fialka, Dazul, Irča, Kája, Kecka, Čech, Terka, Leňa, Zdenáš a Dita.

Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v pondělí 20.července 2009. Příspěvky posílejte na sestak@skauti.cz

Toto číslo ŠESTÁKU
 je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
 na www.sestka.eu (sekce ČASOPISY).